

JUSTITSMINISTERIET

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
DK Danmark

Dato: 31. januar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Marie Jørgensen
Sagsnr.: 2018-0032/33-0015
Dok.: 898863

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 94 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har stillet til justitsministeren den 15. oktober 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 94 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg:

”Vil ministeren, eventuelt ved indhentelse af bidrag fra miljø- og fødevarerministeren, fremsende en redegørelse, der belyser beskyttelsesniveauet for ikke-jagtbare og decideret fredede arter under dansk lov, herunder i relation til gennemførelse af internationale forpligtelser, rammerne for efterforskning af mulige overtrædelser og straffniveauet for overtrædelser, også sammenlignet med andre landes tilsvarende efterforskning og straffniveau? Det ønskes, at redegørelsen omfatter lov om jagt og vildtforvaltning, hvor § 47 fastsætter, at miljø- og fødevarerministeren påser, at loven og de regler, der udstedes i medfør af loven, overholdes, at forbud og påbud efter loven efterkommes, og at vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes. Loven fastsætter endvidere i § 54, stk. 2 og 3, at strafferammen for overtrædelser under skærpende omstændigheder er op til 2 års fængsel. Redegørelsen bør endvidere omfatte artsfredningsbekendtgørelsen som i § 32 fastsætter, at Naturstyrelsen påser overholdelsen af denne bekendtgørelse og påser, at forbud og påbud efter bekendtgørelsen efterkommes, og at vilkår, der er fastsat i tilladelser og dispensationer, overholdes. Redegørelsen bedes endvidere indeholde svar på spørgsmål om straffniveauet i Danmark for faunaforbrydelser, det danske straffniveau sammenlignet med Sverige og Tyskland, og rammerne for tilsyn og efterforskning af mulige overtrædelser af jagtloven, som fremgår af vedlagte bilag.”

Svar:

1. Miljø- og fødevarerministeren fremsatte den 15. november 2018 lovforslag nr. L 106 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og straffeloven (Kommunal adgang til at begrænse sejlads med visse hurtigtsejlende fartøjer ved udlagte badeområder, strafskærpelse for visse overtrædelser af CITES-regler og udvidet bemyndigelse til at fastsætte regler om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler).

Lovforslaget har bl.a. til formål at skærpe straffen for ulovlig handel med truede arter og produkter af truede arter. En højere strafferamme for ulovlig handel med truede arter og produkter af truede arter vil være i overensstemmelse med det generelle samfundsmæssige syn på miljøkriminalitet, herunder at det er vigtigt at bevare og beskytte naturen, miljøet og dyrelivet. I den forbindelse bemærkes, at ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter af truede arter kan have langsigtede og alvorlige konsekvenser for naturen, miljøet og dyrelivet.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Miljø- og Fødevarerministeriet, der har oplyst følgende:

”1. Artsbeskyttelsen af dyr og fugle i Danmark sonderer mellem arter, der er jagtbare, og arter, der ikke er jagtbare. Desuden kan man sondre mellem arter, der er omfattet af fuglebeskyttelsesdirektivets eller habitatdirektivets strenge beskyttelsesordning, og arter, der er nationalt beskyttede.

Efter jagtloven gælder et generelt forbud mod jagt på arter, der ikke er fastsat jagttid for. Det betyder, at alle arter, der ikke er fastsat jagttid for, er fredede.

Der kan ikke fastsættes jagttid for dyr og fugle omfattet af habitatdirektivets og fuglebeskyttelsesdirektivets strenge beskyttelsesordninger. Habitatdirektivets strenge beskyttelsesordning er implementeret i naturbeskyttelseslovens § 29 a, jagt og vildtforvaltningslovens §§ 3, 6, 6a og 7 og artsfredningsbekendtgørelsens kapitel 3, og indebærer bl.a. forbud mod indfangning og drab, forbud mod forsætlig forstyrrelse med skadelig virkning for arten eller bestanden og mod ødelæggelse af disse arters yngle- og rasteområder. Fuglebeskyttelsesdirektivet er implementeret ved artsfredningsbekendtgørelsen og ved jagt og vildtforvaltningsloven.

En række dyrearter, der ikke er omfattet af habitatdirektivets strenge beskyttelsesordning eller af fuglebeskyttelsesdirektivet, er beskyttede efter artsfredningsbekendtgørelsens § 14, dvs. at de er nationalt beskyttede. For disse arter gælder også et forbud mod drab og indfangning.

For så vidt angår det i øvrigt anførte i spørgsmålet om jagt og vildtforvaltningslovens § 47 og § 54, stk. 2 og 3 samt artsfredningsbekendtgørelsens § 32, besvares denne del af spørgsmålet nedenfor.

2. Miljø- og fødevarerministeren er enig i, at faunaforbrydelser er alvorlige forbrydelser og i de tilfælde, hvor det er muligt at identificere en gerningsperson, giver de nuværende strafferammer efter jagt og vildtforvaltningsloven mulighed for at fastsætte en straf på op til 2 års fængsel, hvilket er på niveau med øvrige særlovsbestemmelser. Da der for øjeblikket verserer en sag ved Vestre Landsret om overtrædelse af jagt og vildtforvaltningsloven ved nedskydning af ulv, og hvor bl.a. strafudmålingen er anket, vil miljø- og fødevarerministeren afvente en endelig dom, før der bliver taget stilling til, om der er behov for at ændre på lovgivningen.

3. Miljø- og fødevarerministeren har ikke mulighed for at vurdere andre landes strafferammer, idet strafferammer er fastsat

ud fra en lang række nationale hensyn, som Miljø- og Fødevarerministeriet ikke har et fornødent detaljeret kendskab til. Ligeledes fastsættes strafferammerne i Danmark efter en samlet vurdering, hvori der også indgår overvejelser om det generelle straffniveau for overtrædelser af særlovgivningen.

4. Miljø- og fødevarerministeren har ikke grundlag for at udtale sig om konkrete eller tænkte eksempler på anvendelse af strafferammerne for at nedlægge en ulv. Da der for øjeblikket verserer en sag ved Vestre Landsret om overtrædelse af jagt og vildtforvaltningsloven ved nedskydning af ulv, og hvor bl.a. strafudmålingen er anket, vil Miljø- og fødevarerministeren afvente en endelig dom, før der bliver taget stilling til, om der er behov for at ændre på lovgivningen.

5. På jagt- og vildtforvaltningslovens og artsfredningsbekendtgørelsens områder føres et almindeligt risikobaseret tilsyn af, om reglerne overholdes, dvs. tilsynet foretages på grundlag af en løbende vurdering af, hvor der er mest behov for det. På enkelte områder føres et mere systematisk tilsyn, f.eks. gælder dette for ejendomme, for hvilke der er udarbejdet biotopplaner. Undertiden gennemføres særlige kampagner, hvor der sættes fokus på specifikke reglers overholdelse, herunder føres et særligt opsøgende tilsyn. Endelig føres tilsyn på baggrund af konkrete henvendelser fra f.eks. borgere, der har konkret mistanke om overtrædelse af lovgivningen. Tilsynet foretages af Naturstyrelsens vildtkonsulenter.

Den afgift, der betales for jagttegn, finansierer bl.a. administrationen af jagt- og vildtforvaltningsloven, herunder Naturstyrelsens vildtkonsulenters tilsyn.

6. Nationalt Center for Miljø og Energi ved Aarhus Universitet (DCE) og Naturhistorisk Museum Aarhus overvåger ulvene i Danmark.

Miljø- og fødevarerministeren kan henvise til, at det fremgår af ”Statusrapport fra den nationale overvågning af ulv (*Canis lupus*) i Danmark - 2. kvartal 2018” fra DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi ved Aarhus Universitet”, at antallet af ulve i Danmark faldt i andet kvartal i år fra minimum ni til minimum fem.

To af ulvene vides omkommet. Den ene er skudt og dræbt i Danmark og den anden er påkørt og dræbt i Tyskland. To andre er udvandret til Slesvig-Holsten, hvorfra de formodes ikke at være vendt tilbage.

Miljøstyrelsen vurderer på den baggrund, at der d.d. findes ca. 5 ulve i Danmark, nemlig to ulve ved Ulfborg, der fik hvalpe, den

ene af disse hvalpe, en strejfende ulv i Nordjylland samt en strejfende ulv på Djursland.

Der henvises i øvrigt til ovennævnte rapport fra DCE.

7. Miljø- og Fødevareministeren kan hverken be- eller afkræfte opslag på Facebook om, at ulve skulle være skudt i Danmark.

8. Miljø- og fødevareministeriet har ingen specialiserede enheder med specifikke ressourcer og kompetencer til efterforskning af overtrædelser af jagtlovgivningen eller artsfredningsbekendtgørelsen. Når Miljøstyrelsen bliver bekendt med en mulig overtrædelse af lovgivningen bl.a. på baggrund af tilsyn foretaget af vildtkonsulenter i Naturstyrelsen, vurderer Miljøstyrelsen, om sagerne skal videresendes til politiet med henblik på efterforskning og eventuel sigtelse.

9. Da ikke-jagtbare arter er reguleret i form af forbudsbestemmelser, hvorefter der kun må jages vildt, der er fastsat jagttid for, finder miljø- og fødevareministeren, at beskyttelsesniveauet i sagens natur er tilstrækkeligt. For så vidt angår beskyttelsen af de jagtbare arter fremgår den generelle beskyttelse af vildt af § 3 i jagt- og vildtforvaltningsloven, hvorefter jagt kun må drives på vildt, der er fastsat jagttid for, og kun inden for den jagttid, der er fastsat for arten.

Regler om jagttider fremgår af bekendtgørelse nr. 27. august 2018 om jagttid for visse pattedyr og fugle m.v. Der foretages løbende vurderinger af de forskellige bestande med henblik på en vurdering af, om en fortsat jagttid for arten er bæredygtig og i givet fald udstrækningen heraf.

Miljø- og fødevareministeren finder, at de nævnte regler til beskyttelse af vildtet er fyldestgørende. Det samme gælder reglerne om tilsyn og kontrol. Effekten af en evt. øget systematisk kontrol vurderes ikke at stå mål med omkostningerne ved et sådant tilsyn. Derfor vurderes en øget anvendelse af systematisk kontrol ikke relevant på dette lovområde.

På denne baggrund finder Miljø- og fødevareministeren ikke på nuværende tidspunkt, at et eftersyn af lovgivningen som adspurgt er påkrævet.

10. Miljø- og fødevareministeren finder ikke anledning til at anmode Vildtforvaltningsrådet om en vurdering af strafferammer, efterforskning og håndhævelse. Jagtlovgivningens strafferammer skal i øvrigt ses i sammenhæng med strafferammer i den øvrige særlovgivning, hvilket ikke ligger inden for Vildtforvaltningsrådets område.”

3. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet desuden indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Overtrædelser af jagtloven straffes som udgangspunkt med bøde, jf. jagtlovens § 54, stk. 1. Straffen kan ifølge jagtlovens § 54, stk. 2, stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelser er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelser er voldt betydelig skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, eller hvis der er fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Anklagemyndighedens strafpåstand i sager om overtrædelse af jagtloven fastsættes – som i andre straffesager – på baggrund af en samlet konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, herunder sagens omfang, karakter og grovhed.

2. Til brug for udtalelsen om straffniveaue i sager om overtrædelse af jagtloven har Rigsadvokaten gennemgået trykt praksis for de sidste ca. 10 år. Der er udfundet i alt 9 relevante afgørelser. Gennemgangen viser, at der typisk udmåles en bøde i niveauet 1.000 – 5.000 kr. I en sag, hvor tiltalte var tidligere straffet, blev bøden fastsat til 13.000 kr. I to sager blev straffen fastsat til henholdsvis 14 og 20 dages betinget fængsel. I begge disse sager blev der straffet i sammenstød med straffelovens § 252 om forsætlig fareforvoldelse, og i begge sager var der tillige forvoldt personskade.

Rigsadvokaten har endvidere indhentet et udtræk fra Politiets sagsstyringssystem (POLSAS) over antallet af bøder (endelige) for overtrædelse af jagtloven i perioden 2015-2018 fordelt på bødeniveau. Tallene fremgår af tabel 1 nedenfor. Det bemærkes, at tabellen viser den samlede bøde. Det betyder, at såfremt der er tale om et sagskompleks, kan der indgå andre overtrædelser.

Tabel 1

Antallet af bøder for overtrædelse af jagtloven i perioden 2015-2018	Indenretlig bøder	Udenretlige bøder
Mindre eller lig 1.000kr	0	24
1.001kr - 2.000kr	6	65
2.001kr - 3.000kr	6	171
3.001kr - 4.000kr	0	11
4.001kr - 5.000kr	5	20
Større end 5.000kr.	7	5

Bemærkninger: Der er et efterslæb i opdatering af afgørelser på alle sagsområder i POLSAS, hvorfor data for tidligere år først anses for at være pålidelige 2 måneder efter årets udgang. Data er analyseret på baggrund af POLSAS og bearbejdet i QlikView til brug for anklagemyndighedens ledelsesinformationssystem. Der tages forbehold for indtastningsfejl. Data er dynamiske, idet der tages hensyn til rettelser

af indtastningsfejl, forsinkede opdateringer, nye afgørelser mv. Bøderne angiver samlet bødestørrelse for sagskomplekset, hvorfor der kan indgå andre overtrædelser. Data er opdateret den 17. november 2018.

3. Rigsadvokaten har endvidere indhentet et udtræk fra POLSAS over antallet af tiltaler og fældende afgørelser for overtrædelse af jagtloven og Washingtonkonventionen i perioden 2015-2018. Tallene fremgår af tabel 2 nedenfor.

Tabel 2

Antal tiltaler og fældende afgørelser efter jagtloven og Washingtonkonventionen				
Jagtloven	2015	2016	2017	2018
Tiltaler	24	21	21	25
Udenretlige bøder	99	83	94	97
Andre afgørelser (tiltaltefråfald uden vilkår, tiltale undladt m/u advarsel mv.	9	19	11	16
Fældende domme	17	9	8	13
Washingtonkonventionen	2015	2016	2017	2018
Tiltaler	3	2	0	1
Udenretlige bøder	10	7	6	2
Andre afgørelser (tiltaltefråfald uden vilkår, tiltale undladt m/u advarsel mv.	113	59	66	62
Fældende domme	2	1	0	0

Bemærkninger: Data er opdateret den 12. november 2018. Data er analyseret på baggrund af POLSAS og bearbejdet i QlikView til brug for anklagemyndighedens ledelsesinformationssystem. Der tages forbehold for indtastningsfejl. Data er dynamiske, idet der tages hensyn til rettelser af indtastningsfejl, forsinkede opdateringer, nye afgørelser mv. Følgende gerningskoder er anvendt til afgrænsningen af sager: 88131 (Washingtonkonventionen), 89130 (Jagtloven), 89990 (Jagtloven).”

4. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet derudover indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra samtlige politikredse om, hvordan politiet efterforsker og

prioriterer sager om beskyttelse af ikke-jagtbare og fredede dyrearter. Rigspolitiet kan på den baggrund oplyse følgende:

Hovedparten af politikredsene har oplyst, at der er forholdsvis få sager om beskyttelse af ikke-jagtbare og fredede dyrearter. Disse sager efterforskes, i det omfang der vurderes at være efterforskningsmuligheder. Enkelte politikredse har imidlertid peget på, at det i visse sager om beskyttelse af ikke-jagtbare eller fredede dyrearter kan være vanskeligt at løfte bevisbyrden.

Således har Midt- og Vestjyllands Politi bl.a. oplyst, at politikredsen har modtaget en række anmeldelser om ulovlig jagt/krybskytteri. Sagerne efterforskes ifølge politikredsen, hvis der vurderes at være efterforskningsmuligheder, hvilket desværre sjældent er tilfældet, idet anmelderne kun yderst sjældent kan oplyse om f.eks. anvendt køretøj, identitet, signalement eller lignende. Politikredsen har behandlet den såkaldte ”ulvesag”, hvor der blev foretaget nedskydning af en ulv. Sagen kom til politikredsens kendskab ved, at vidner til nedskydningen af ulven kontaktede vagtcentralen, hvorefter der straks blev sendt patruljer til gerningsstedet. Den tiltalte blev idømt 40 dages betinget fængsel i byretten. Dommen er på nuværende tidspunkt under anke.

Midt- og Vestjyllands Politi har desuden oplyst, at størstedelen af de jagtlovsovertrædelser, politikredsen efterforsker, generelt omhandler ”selvanmeldere”, dvs. jægere, som i forbindelse med udøvelse af ellers lovlig jagt fejlagtigt har nedlagt et dyr i en fredningsperiode eller har nedlagt et dyr tidsmæssigt forkert i forhold til solopgang/-nedgang og derefter selv kontakter politiet og erkender forseelsen.

Hovedparten af politikredsene har herudover oplyst, at de sager om beskyttelse af ikke-jagtbare og fredede dyrearter, der måtte være, enten bliver efterforsket i kredsens særlovsenhed eller af personale i andre enheder med særlige kompetencer inden for fagområdet.”

5. Som anført i den foreløbige besvarelse af 22. november 2017 har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger fra samtlige EU-medlemslande om strafferammerne for overtrædelser af jagtlovgivningen og om efterforskningen af sådanne overtrædelser.

Justitsministeriet har desuden anmodet Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger fra Tyskland og Sverige om straffniveauet for overtrædelser af jagtlovgivningen og faunalovgivningen.

Justitsministeriet har nu modtaget svar fra størstedelen af de hørte lande.

For så vidt angår Belgien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”I Vallonien falder ulven ikke under jagtloven, men under naturbeskyttelsesloven, da den anses som en beskyttet dyreart. Der henvises her til retningslinjerne fra EU-direktiv 92/43/CEE. Ligesom for andre beskyttede dyrearter er det derfor ikke alene forbudt at jage ulven, men også:

- intentionelt at forstyrre eller ødelægge dens leve- og ynglesteder
- at indfange den med henblik på at opbevare, videregive eller sælge den
- at indsamle dyr, der måtte være syge eller døde, med henblik på udstopning, videresalg eller som samleobjekt med mindre der er givet speciel tilladelse fra myndighederne.

Strafferammen for at foretage det, der benævnes som en kategori 3-forseelse iht. naturbeskyttelsesloven, er fængselsstraf på mellem 8 dage og 6 måneder og/eller bødestraf på mellem 100 euro og 100.000 euro.

Efterforskning og konstatering af brud på jagt- og naturbeskyttelseslovene foretages hovedsageligt af ”skovvagter” (gardes forêstiers) ansat iht. art 3.1 af 15. juli 2008 af naturbeskyttelsesloven, som omhandler skovbeskyttelse. Disse skovvagter er edsvorne vallonske embedsmænd ansat i natur- og skovafdelingen af den vallonske regionale administrations generaldirektorat for landbrug og miljø. Udover at have praktiske og administrative opgaver har skovvagterne politikompetence inden for særlige områder relateret til miljø- naturbeskyttelse.

Som en del af natur- og skovafdelingen findes desuden en særlig enhed, som er specialiseret i at konstatere og efterforske lovovertrædelser, mere præcist ”anti-krybskytterienheden” (UAF-unité anti-braconnage).

Skovvagterne er, i lighed med politiet, underlagt statsanklagerens tilsyn, og der er regelmæssig kontakt mellem skovadministrationen og de forskellige domstole i Vallonien.

Efterforskning og konstatering af overtrædelser af jagt- og naturbeskyttelseslovene foretages ligeledes af det lokale og det føderale politi, idet skovvagterne i deres politifunktion har lov til at tilkalde sig politiets assistance.”

For så vidt angår Bulgarien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

” I Bulgarien reguleres jagt i Lov om jagt og beskyttelse af vildt. Ulve er inkluderet i listen på arter, hvis jagt er tilladt i Bilag №1 til art. 5, § 2, p. 1 og § 5 i Lov om jagt og beskyttelse af vildt. I henhold til lovens bestemmelser, er jagt på ulve tilladt året rundt og der findes ingen daglige normer fsva. antallet af skudte dyr. I Bulgarien kan ulve jages individuelt, i grupper og under jagt på andre arter vildt. Der findes ingen straffeforanstaltninger konkret for jagt på ulve. Der findes straffeforanstaltninger, der gælder for ureglementeret jagt på alle arter vildt, som det ellers er tilladt at jage (jagt med forbudte midler, jagt i en anden region end den, som står i jagttilladelsen osv.).

Bulgarien har ikke specialiserede enheder eller særlige efterforskere inden for politiet med ressourcer og speciale i efterforskning af lovovertrædelser af Lov om jagt og beskyttelse af vildt. Der foretages fællesinspektioner af det Eksekutive Skovbrugsagentur (Executive Forest Agency), Indenrigsministeriet, de regionale skovbrugsdirektorater og de statslige skov- og jagtgårde fsva. overholdelse af bestemmelserne i Lov om jagt og beskyttelse af vildt, samt i reglerne for lovens anvendelse. I perioden 05.10-12.11.2018 blev der foretaget 10.609 inspektioner i landet. Deltagere i inspektionerne var 236 medarbejdere fra Indenrigsministeriet

Bemærkning:

I henhold til kravene i EU's habitatdirektiv, Council Directive 92/43/EEC of 21 May 1992 on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora, samt Lov om biologisk diversitet, er et udkast til en action plan om ulven i Bulgarien udarbejdet. I Lov om biologisk diversitet er ulven inkluderet i Bilag IV, hvor der inkluderes arter under et regime for beskyttelse og reguleret brug fra naturen. I afsnit VII i samme lov reglementeres normerne for udarbejdelse af action planer for plante- og dyrearter. Art. 53 fastlægger hvilke arter der skal prioriteres ved udarbejdelsen af action planer. Her er prioritetsarterne fra Bilag II inkluderet (Art. 53, p. 1), samt arter, som er genstand for reguleret brug fra Bilag IV (art. 53, p. 3). Ulven indgår i begge kategorier.

Vilkår og metoder for udarbejdelse af action planer for arter er defineret i Forordning №5 af Ministeren for Miljø og Vand og Ministeren for Landbrug og Fødevarer. Action planen for ulven i Bulgarien er udarbejdet i henhold til denne forordning.

Udarbejdelsen af en action plan for ulven i Bulgarien blev igangsat af Foreningen for vild natur – Balkani (Society for Wild Nature – Balkani). En arbejdsgruppe bestående af repræsentanter og eksperter fra de ansvarlige ministerier, institutioner, NGO'er, videnskabsinstitutter, universiteter, dyravleres foreninger m.m. har udarbejdet et udkast til action plan om ulven i Bulgarien. Alle action planer om arter skal koordineres og

godkendes af Ministeren for Miljø og Vand, og for jagtarter skal action planerne tillige godkendes af Ministeren for Landbrug og Fødevarer.

I november og december 2018 vil offentlige diskussioner om udkastet til action plan om ulven i Bulgarien finde sted i de fleste større byer i Bulgarien.”

For så vidt angår Estland har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”I Estland er ulve klassificeret som en bilag V-art. Det bør sikres at udnyttelsen af ulve er bæredygtig. Derfor er ulve jagtbare i Estland i perioden fra 1. november til sidste dag i februar. Jagtkvoten af ulve bliver bestemt hvert jagtår af Estlands miljøbestyrelse og kvoten varierer fra år til år. Et favorabelt antal af ulveflokkene er mellem 15-25, og jagtkvoten afhænger af antallet af ulve.

Jagt uden jagttilladelse er strafbart med bøde op til 800 Euro eller tilbageholdelse (uanset hvilken art der er tale om). Ulovlige drab på ulve forårsager miljøskader og bøden er 1000 Euro. Reguleringen af skade på miljøet er under revidering og bødesatsen kan stige.

Hverken det estiske grænsekontrol eller politi fører kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i jagt-forordningen. I Estland kontrollerer miljøinspektoratet (www.kki.ee) overholdelsen af bestemmelserne for lovgivning for miljøbeskyttelse samt overholdelsen af jagt.”

For så vidt angår Finland har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Punishments for offenses regarding the legislation of natural resources are decreed in chapter 48a of the Finnish criminal law, under which section 1 decrees hunting crimes and section 1a severe hunting crimes. The scale of punishments varies from a penalty fee to a maximum of 2 years of imprisonment, and in cases of a severe hunting crime, the punishment is at least four months and at the most four years of imprisonment. The police tends to file killings of wolves as severe hunting crimes, however, when addressed in the court, the sentences are often given for regular hunting crimes. Section 1a requires that the crime is considered severe when assessed in its entirety, and this has not always been proven at the prejudicial inquiry.

The Finnish police does not have a separate unit specialised in the investigation of offenses regarding hunting laws. The police

departments have usually focused the investigation of financial and environmental crimes under the same unit. Crimes regarding natural resources are often investigated in these units, thus some investigators might have specialised in them. The reason for combining the two units is that often environmental crimes and cases regarding natural resources are linked to financial crimes. If necessary, a group of specialised experts is gathered together to look into certain cases.”

For så vidt angår Frankrig har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Strafferammerne for overtrædelser af jagtlovgivningen i medlemslandet med udgangspunkt i jagt på ulve, som er en såkaldt IV-art under EU’s habitatdirektiv, Council Directive 92/43/EEC of 21 May 1992 on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora. Idet der er tale om en beskyttet art, er jagt forbudt. Dog kan præfekter give dispensation fra den strenge beskyttelse af ulven jf. artikel L411-1 ff. i loven om miljø samt de ved tværministerielle forordninger af 19. februar 2018 indførte ændringer.

Den ulovlige tilintetgørelse af en ulv udgør en lovovertrædelse. Som følge af loven om generobring af biodiversiteten og landområder af 8. august 2016 straffes denne lovovertrædelse med to års fængsel og 150.000 euro i bøde, jf. miljølovens artikel L415-3:

Loven kan findes her (på fransk): https://www.legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do;jsessionid=F9382ED43B1D6E690CF8E569CCDBF855.tplgfr38s_2?idArticle=LEGIARTI000033035158&cidTexte=LEGI-TEXT000006074220&categorieLien=id&dateTexte

Forsøg på at begå denne lovovertrædelse straffes med samme straf.

Den Nationale Styrelse for Jagt og Vildt Dyreliv (ONCFS) er den institution, der hovedsageligt er specialiseret i retsforfølgelse vedrørende beskyttede arter. Gendarmeriet, departementernes og landområdernes direktorater, nationalparkerne samt naturreservaterne inddrages ligeledes, men på ad hoc basis.

ONCFS oprettede for fire år siden ”ulvebrigaden” på begæring af daværende miljøminister Ségolène Royal. Brigaden blev betroet ONCFS grundet styrelsens enestående territoriale netværk, som gør det til en aktør i landlige områder, det ikke er til at komme udenom. Styrelsens kapacitet til at være den foretrukne samtalepartner for jagtverden, men ligeledes en partner for adskillige naturforeninger, gør desuden, at det i forvejen påhviler

embedsmænd fra ONCFS' tjenester i departementerne at besøge dyreavlere, der er ofre for angreb, for at konstatere beskadigelse, som kan give anledning til erstatning, og dette selv om styrelsens direktion for Forskning og Ekspertise samtidig er ansvarlig for at følge ulven biologisk. Alt dette berettiger at betro den offentlige institution at skyde canis lupus (ulven, amb. bem.) i overensstemmelse med det loft, som hvert år fastsættes i Ulveplanen.”

For så vidt angår Irland har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Strafferammen

Der er ikke ulve i Irland, men strafferammerne for jagt på beskyttede dyr (bl.a. skovmår, grævling, ræv, kronvildt, sæler, hvaler og rovfugle) er op til 1500 EUR eller 12 måneders fængsel ved en administrativ beslutning, henholdsvis op til 100.000 EUR eller 24 måneders fængsel ved dom.

Lovgivningen herom blev senest ændret i 2000, hvor strafferammerne blev væsentligt forhøjet.

Der er dog ikke umiddelbart eksempler på, at disse strafferammer er blevet anvendt. Flertallet af overtrædelser sker ved jagt på godkendt vildt (bl.a. råvildt, fasaner mv.) uden for sæson eller/og uden licens. Bøderne herfor er ofte i omegnen af 2-300 EUR og inddragelse af jagtlicens.

Håndhævelse

Vildtloven håndhæves først og fremmest af 70 "conservation rangers" ansat i National Parks & Wildlife Service, som ud over generel skov- og vildtpleje er trænet i bl.a. at sikre spor efter krybskytteri og i øvrigt håndhæve lovens bestemmelser.

Ved en ændring af loven om kulturarv i 2018, blev disse rangers tillagt vidtgående beføjelser, således at de nu på lige fod med politiet kan stoppe, visitere og tilbageholde personer, gennemsøge disses køretøjer, optage forklaring samt konfiskere evt. bevismateriale.

Baggrunden herfor er et ønske om at skærpe indsatsen mod ulovlig jagt, som det erfaringsmæssigt er svært at komme til livs. I den forbindelse har det nationale politi også tilkendegivet at ville styrke indsatsen, bl.a. ved at øge kendskabet til vildtloven hos politiet.”

For så vidt angår Italien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”I Italien er ulven en særlig beskyttet art. Enhver form for jagt eller drab på ulve er forbudt i henhold til paragraf 2 komma 1 i italienske jagtlovgivning og lov om beskyttelse af vilde fugle og pattedyr fra 1992. Overtrædelse af loven kan straffes med fængsel i mellem 2 og 8 måneder eller en bøde på mellem 774 euro og 2.065 euro. Kontrol af korrekt jagtudøvelse og overvågning af krybskytteri er reguleret i førnævnte lov, der betror disse opgaver til en række aktører og myndigheder, herunder regionale myndigheder, vagter i nationalparker samt det såkaldte skovpoliti (Carabinieri Forestali). Inden for det italienske skovpoliti er der nedsat en særlig operativ enhed, der arbejder med kontrol af krybskytteri og forbrydelser mod dyr (SOARDA).”

For så vidt angår Kroatien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”The wolf is a strictly protected animal in the Republic of Croatia and does not belong to hunting game and is in the competence of the Ministry of Environmental Protection and Energy in accordance with the Nature Protection Act (Official Gazette 80/13 and 15/18). However, in accordance with Article 88 of the Hunting Act (Official Gazette 140/05, 75/09, 14/14, 21/16-OUSUDRH, 41/16-OUSUDRH, 67/16-OUSUDRH and 62/17), supervision of the implementation of the said law and regulations passed on it is carried out by the hunting inspection of this Ministry (Agriculture), which has a Forestry and Hunting Inspectorate within the Forestry, Hunting and Wood Industry Directorate. Within the said Sector, a Hunting Inspection Department has been established with three departments: the State Hunting Inspection Department, the Karlovac (city) Branch Unit and the Koprivnica (city) Branch Unit.

In accordance to Article 93 of the said Law, hunting inspectors carry out the following tasks:

1. Provide direct insight into hunting management, game breeding programs, wildlife protection programs, general and individual acts of hunting rights, prescribe records and documents relating to game and its parts,
2. Carry out a survey of hunting grounds, hunting and fishing gear and the manner of marking hunting grounds and land surfaces outside the hunting ground where the game is inhabited,
3. Supervise the implementation of specific national and action plans for management of certain species of game referred to in Article 42, paragraph 5 of this Act,
4. Supervise whether the licensee fulfils the conditions prescribed by this Act,
5. Supervise the implementation of the hunting management plan, game breeding program and wildlife protection program,

6. Control whether the wild game and the capture of game and its parts and the assessment of game trophies are carried out in accordance with the provisions of this Act, as well as the documents relating to the shooting and acquisition of game and its parts and the trophies assessed,
7. Supervise how the hunt is conducted, whether with hunting rifles or hunting birds or hunting dogs are used in accordance with the provisions of this Act and the regulations issued on the basis of it,
8. Supervise the implementation of protection measures for game crops,
9. Temporarily subdue, in accordance with special regulations, the unlawfully caught game and the appropriated embryo game or parts thereof, the objects to which the illegal activities have been carried out, and the game and parts thereof from the current possessor unless it has the certificate as obtained in the manner prescribed by this Law,
10. Order the temporary prohibition of game hunting and other activities if they are not in accordance with the provisions of this Act and the regulations passed on it,
11. Order provisional measures to prevent damage to game and hunting grounds,
12. Inform the competent authorities about the observed irregularities and asks for their treatment if they are not authorized to act directly,
13. Undertake other measures and actions for which they are authorized by special regulations.

In accordance to Article 94 of the said Law, state hunting inspectors carry out the following tasks:

1. Supervise the implementation of a special program in hunting grounds referred to in Article 12, paragraph 1 of this Act,
2. Supervise the implementation of ratified international agreements and conventions in the field of hunting,
3. Perform as required ex officio the first-instance supervision and with the authority of the hunting inspector referred to in Article 93 of this Act and control-instructive supervision,
4. Perform first-rate supervision of the superior's authority.

Finally, we note that hunting inspectors are not specialized units or special investigators with special skills involved in investigations into violations of the Hunting Law, and according to our knowledge in the Republic of Croatia there are no specialized units or special investigators with resources and special skills involved in investigations related to the violation of the Hunting Act.”

For så vidt angår Litauen har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”In order to answer the instruction the Embassy has been in contact with the Ministry of Justice and the Ministry of Environment. The punishments of illegally hunting a wolf in Lithuania are as follows:

- The fines of illegally hunting a wolf according to the Lithuanian Code of Administrative Offences ranges from 800 to 1800 EUR. If a person has a right to hunt, he/she also loses the hunting licence from 1 to 5 years.
- The illegal hunter would also need to repay the damage done to the nature. According to the order of the Minister of the Environment (12 August 2010, D1-695), the illegally hunted wolf is rated at 870 EUR. If the damage is done in the national and regional parks and other protected areas, the damage is multiplied by 2 (1740 EUR). The same applies for a pregnant wolf (1740 EUR).
- According to the Criminal Code of Lithuania, a person who has been hunting at a prohibited time or place, or in a prohibited way, with prohibited tools or means, or otherwise illegally caused significant damage to the wildlife, is punishable by a fine or imprisonment for up to two years. This imprisonment has never been applied in practice when it comes to the hunting of wolfs.

Lithuania does not have any specialized units or separate investigators specializing in the investigation of violation of hunting rules within the police force. The main institution, which is responsible in this area, is the Environmental Protection Department under the Ministry of Environment.”

For så vidt angår Luxemborg har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

” Indledningsvist oplyses, at de luxembourgske myndigheder på grund af pågående drøftelser om dannelse af ny luxembourgske regering p.t. har ressourcemangel og derfor ikke har kunnet levere en fuld besvarelse.

Følgende oplysninger er trods omstændighederne modtaget fra det luxembourgske miljø- og infrastrukturministerium, som er ansvarligt inden for jagt, herunder jagt på og varetagelse af ulve og ulveliv:

Strafferammerne for overtrædelse af luxembourgske jagtlovgivning fremgår af jagtlovens art. 73 (kapitel 10). Det relevante underafsnit til art. 73, som jagt på specifikt ulve vil gå ind under (oplyses det af luxembourgske kontakt), er artiklens første underafsnit (side 18) på følgende link:

<http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2011/05/25/n1/jo>.

Underafsnittet, der er formuleret på fransk, kan resumeres med, at enhver person som ved overtrædelse af art. 6 og art. 8 i jagtloven har nedlagt et dyr, der ikke kategoriseres som vildtbestand, straffes med fængsling på mellem 8 dage og 6 måneder samt en bøde på mellem 251 EUR til 15.000 EUR eller med én af de to straffeversioner.

Straffedispositionerne forhøjes op til 2 års fængsling og et bødeløb på op til 30.000 EUR, hvis overtrædelsen f.eks. er begået om natten eller på et område med jagtforbud.

Luxembourg har ingen specialiserede enheder eller særlige efterforskere inden for politiet, som er beskæftiget med overtrædelser af jagtloven. Derimod findes der en speciel mobil enhed under miljø- og infrastrukturministeriets Administrationstjeneste til beskyttelse af natur og skove, som f.eks. kontrollerer skydning på hjortevildt. Enheden er dog ikke specifikt ansvarlig for kontrol af jagtaktivitet.

Endelig henviser man fra luxembourgsk side til to forskellige publikationer om ulve på luxembourgsk terræn, hvoraf den ene er fransksproget, den anden tysksproget. Publikationerne kan downloades:

På tysk:

https://environnement.public.lu/fr/publications/forets/2017/wolfe_in_luxemburg.html

På fransk (umiddelbart en mere omfattende udgave):

https://environnement.public.lu/fr/publications/chasse/bulletin_technique_BT5.html

Publikationerne, der er på henholdsvis ca. 30 og ca. 60 sider, synes for den tyske version at koncentrere sig om beskyttelsesstatus, livsadfærd, næring, ulve-menneskeforhold inkl. menneskers husdyr og opdrætsdyr samt jægerproblemer, mens den fransksprogede version suppleres med afsnit om f.eks. ulovlig nedlæggelse, autorisationer, erstatningsdispositioner efter ødelæggelser eller ulvedrab af husdyr m.v.

Begge publikationer kendetegnes ved i høj grad at koncentrere sig om beskyttelsesforanstaltninger af ulve og ulvemiljøet.“

For så vidt angår Nederlandene har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”I Nederlandene findes der ingen selvstændig ”jagtlovgivning.” En tidligere jagtlov blev inkorporeret i flora- og faunaloven i begyndelsen af 00’erne, som udviklede sig til naturbeskyttelses-

loven i 2017. Udgangspunktet for naturbeskyttelsesloven er beskyttelse af flora og fauna, hvilket indebærer, at det er forbudt at dræbe dyr. Der er nogle undtagelser i henhold til forvaltning af hensigtsmæssige størrelse af dyrebestanden samt bekæmpelse af dyr, der volder skader på natur og ejendomme og jagt.

Jagt er underlagt strenge krav, man skal bl.a. være i besiddelse af et jagttegn, være i besiddelse af egen jord, være del af et jagtselskab, der har tilladelse af jordejerne til at jage på hans jord, jordejeren er forpligtet til at forvalte en god dyrepopulation, desuden er det kun tilladt at jage på følgende fem arter:

- Fasanen (*Phasianus colchicus*);
- Gråanden (*Anas platyrhynchos*);
- Ringduen (*Columba palumbus*);
- Haren (*Lepus Europaeus*);
- Vildkaninen (*Oryctolagus cuniculus*).

Strafferammerne for overtrædelse af naturbeskyttelsesloven er forskellige fra sag til sag. Ift. at dræbe en ulv eller andre såkaldt IV-arter under EU's habitatdirektiv er der tale om en forbrydelse, hvis dette drab er forsætligt. I det tilfælde kan der pålægges en fængselsstraf op til seks år, samfundstjeneste eller en bøde i femte kategori (maksimalt 83.000 euro). Hvis drabet ikke skete forsætligt, er der tale om en lovovertrædelse. I det tilfælde kan der pålægges en fængselsstraf op til et år, samfundstjeneste eller en bøde i fjerde kategori (maksimalt 20.750 euro).

Hvis man efter drabet fx sælger dyret/dyrets skin, og værdien heraf er større end $\frac{1}{4}$ af den maksimale bøde der i den pågældende sag ville kunne pålægges, forhøjes bøden til følgende kategori. Det betyder i dette tilfælde fra kategori fire til fem eller fra kategori fem til kategori seks. I denne sjette og sidste bødekategori kan der pålægges bøder op til 830.000 euro.

I Nederlandene er der ingen specialiserede enheder eller særlige efterforskere, der udelukkende beskæftiger sig med overtrædelse af jagtbestemmelserne. Flere forskellige instanser har beføjelser til at efterforske mulige overtrædelse af jagtbestemmelserne og uddele bøder.

Inden for det nationale politi findes enheder målrettet naturlovgivning, som bl.a. beskæftiger sig med jagtbestemmelserne. Fødevarestyrelsen kan også undersøge meldinger om mulige overtrædelser af jagtbestemmelserne. Desuden har skovfogeder særlige beføjelser til at efterforske overtrædelser og pålægge bøder.”

For så vidt angår Polen har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Wolves (*Canis lupus*) are under protection in Poland according to the Act on Nature Conservation (Dz.U. 2018, poz. 1614). The Act in Art. 131 provides sanctions for violation of the Act’s provisions - including for capturing or killing of wolves as outlined in point 1a - in the form of detention or a fine/penalty, and in Art. 132 refers in this regard to the Petty Offences’ Code (Dz.U. 2018, poz. 618). The Petty Offences’ Code provides that the punishment in the form of a detention is from 5 to 30 days and in the form of a fine/penalty is from 20 PLN to 5,000 pln (ca. 35 dkr til 8.750 dkr).

In Poland there are several services in this regard:

- The State Hunting Guard: uniformed, armed and equipped with off-road marked transportation means subordinated to the voivod (the voivod is a government representative in the region) – based on the Hunting Law (Dz.U. 2018, poz. 2033). The State Hunting Guard is to control the execution of the provisions of the act - the Hunting Law, in particular as regards: protection of animals, control of poaching and all kinds of hunting, combating hunting crimes and offences, control of the legality of the purchase and trade of game, control of entrepreneurs conducting business activity within the scope of live game trade and trade in carcasses of animals and their parts, concerning keeping records of purchase in each sales point.

- In the national parks: National Park Service - based on the Act on Nature Conservation – performs in the national parks tasks related to protection of property and combating crimes and offences in the field of nature

- In the state forests: The Forest Guard – based on the Act on Forestry. Forest guards deal with combating crimes and offences within the scope of forest damage and nature protection and perform other tasks concerning property protection

According to the Ministry of Environment, there is no special units in the police dealing with violation of the hunting law, law on nature protection or the law on the forestry.”

For så vidt angår Portugal har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”According to the PT National Institute for Nature and Forests’ Conservation, the PT legal framework applicable to wolf hunting is considered to be a case study given the existent of a conflict between the law which protects the Iberian wolf (from 1988) and the decree-law issued afterwards (2016) to regulate it.

The Iberian Wolf (*Canis lupus signatus*) is classified as an endangered species, protected by PT law 90/88. Such law qualifies wolf's killing and capture as crimes. Furthermore, the PT Penal Code also establishes that hunting protected species (e.g. wolves) is a crime punished with imprisonment up to 5 years.

However, the Law 90/88 lacked regulation and for that purpose it was later published the decree law 54/2016. Against the recommendation of ICNF, this decree-law classified wolf hunting not as a crime (i.e. punished with imprisonment) but merely as a "very serious administrative offense" (i.e. punished only with pecuniary fines). ICNF had recommended perpetrators to be punished with imprisonment up to 5 years.

It is the opinion of the ICNF that in such a case of conflict between laws the perpetrator must be punished for both having committed a crime and an administrative infraction. This means the offender should be subject to imprisonment and that this should not exclude the application of pecuniary fines. Nevertheless, in the course of the conversations with the Embassy, it was mentioned that offenders are not infrequently punished only with a fine.

The ICNF expects the applicable legislation to be revised soon and will be striving for the criminalization of wolf killing.

The Nature and Environmental Protection Service (SEPNA), established under the Portuguese Security Force GNR (National Republican Guards), is the security force specially dedicated at ensuring compliance with the hunting legislation. ICNF explained that quite often SEPNA is not able to identify the wolf killers. Therefore, with the aim of increasing the chances for a successful identification, it is the intention that SEPNA units will increasingly integrate in their teams criminal investigation specialists."

For så vidt angår Rumænien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

"Dele af "Council Directive 92/43/EEC of 21 May 1992 on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora" er i Rumænien implementeret i lov nr. 407 af 9. november 2016. Ifølge lov 407 straffes ulovlig jagt på ulve med en bøde på 1.000 euro.

Sager om ulovlig jagt varetages af Afdelingen for Våben, eksplosiver og farlige stoffer."

For så vidt angår Slovakiet har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”According to Act No. 274/2009 Coll. on hunting and on the amendment of some laws, as amended, the Ministry of Agriculture and Rural Development of the Slovak Republic (“MARD SR”) annually determines the grey wolf (*Canis lupus*) hunting quota. According to Section 71 (1) (a) (6) of MARD SR Decree No. 344/2009 Coll., implementing the Hunting Act, as amended, the time for the wolf hunting is determined from 1 November to 15 January, except for selected areas in which the wolf is protected all year round.

Everyone who carries out game hunting must have a valid hunting license (Section 51) and a hunting permit (Section 53) and must be recorded in the visitors’ book of the particular hunting ground (Section 54). After capturing a large predator - the grey wolf, the hunter is required to identify it with a mark indicating an animal caught (Section 64). In the hunting permit, the hunter must also indicate the time and the code of the mark used to identify the animal caught (Section 55 (10) of the Hunting Act).

If the hunting permit had been issued, but the hunter forgot it and therefore could not present it during the hunting, along with other documents, it would be an offense in the field of hunting. Under Section 76 (4), the following may be imposed for the offense: a reprimand, a fine ranging between EUR 30 and EUR 3,000, a prohibition of activity up to one year, or a denial of the case.

In the case of illegal hunting, i.e. hunting of the grey wolf without a permit, hunting at the time of protection or hunting in a forbidden way, it is a criminal act of poaching according to Section 310 of the Criminal Code No. 300/2005 Coll. The criminal act of poaching is also committed by the person who hides, preserves or transfers an unlawfully caught or found animal (wolf) to himself or to another person. Such an act can be punished with a sentence of imprisonment for up to two years.

Imprisonment for six months to three years can be imposed on an offender who commits the abovementioned act in mass-efficient or abusive manner, or to a minor extent, or on an offender who is a person with a special duty to protect the environment.

Imprisonment for one to five years can be imposed on an offender who commits the abovementioned act and has already been convicted of such an act before, or if the act is committed to a greater extent or in a more severe manner.

Imprisonment for three to eight years can be imposed on an offender who commits the abovementioned act to a considerable extent.

Imprisonment for four to ten years can be imposed on an offender, who commits the abovementioned act to a large extent.

A specialized unit - the Department of Detection of Hazardous Materials and Environmental Crime - has been set up within the Police Corps in Slovakia. In addition to other offenses related to environmental damage, this department also investigates the crime of poaching.”

For så vidt angår Slovenien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Individuals are fined from 420 to 1.200 euros for a violation of Game and Hunting Act in terms of illegal hunt on wolves.

The main surveillance authorities are Hunting Inspection and Police, but there are no other specialised units.”

For så vidt angår Storbritannien har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Det britiske ministerium for Miljø, Fødevarer og Landbrug (DEFRA) oplyser, at der ikke er vilde ulve i UK.

Det oplyses endvidere, at enheden ”National Wildlife Crime Unit” (der finansieres delvist af DEFRA og Home Office) assisterer regionalt politi med at håndtere forbrydelser mod dyreliv. Enheden indsamler og analyserer oplysninger/beviser mhp. at dele dem med politiet og assistere i efterforskninger.

Håndhævelse af jagtlovgivning i UK er et operationelt anliggende for politiet. Det er op til den enkelte Chief Constable at afgøre, hvordan deres ressourcer anvendes, og det er op til lokalvalgte Police and Crime Commissioners at holde det lokale politi ansvarlige – herunder ift., hvordan de håndterer den type kriminalitet, der har størst betydning for lokale beboere og virksomheder.”

For så vidt angår Sverige har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”EU’s habitatdirektiv er ikke direkte indarbejdet i den svenske jagtlovgivning. Denne opstiller imidlertid en strafferamme på fængsel mellem seks måneder og fire år for ”grovt jaktbrott”; herunder jagt på truet eller sjældent vildt. Strafferammen gælder også dyreplageri af de nævnte typer vildt.

Mistanker om brud på den svenske jagtlovgivning efterforskes af et lille antal specialister ansat på nationalt niveau i det svenske rigspoliti. Generelt er jagtforbrydelser vanskelige at opklare, idet de begås i tyndt befolkede områder, og bevisbyrden ofte er afhængig af vidneudsagn fra den mistænkte venner og bekendte. Sammenlignet med andre typer kriminalitet forekommer jagtforbrydelser relativt sjældent, hvorfor man – sammenholdt med efterforskningens specielle karakter – har valgt at have et mindre antal specialister i politiet, som efterforsker jagtforbrydelser i hele Sverige.

Strafniveauet for overtrædelse af jagtlovgivningen i Sverige afhænger af forbrydelsens karakter. At skyde en ulv straffes som udgangspunkt med fængsel i seks måneder. Skærpende omstændigheder er eksempelvis dyreplageri og planlægning af forbrydelsen. I disse tilfælde har man set eksempler på strafudmåling op til to års fængsel i Sverige.”

For så vidt angår Tjekkiet har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Tjekkiet har indrettet sin lovgivning om jagt og naturbeskyttelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevar af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Bekendtgørelse nr. 395 af 13. august 1992 af lov nr. 114 af 25. marts 1992 om natur- og landbeskyttelse fastsætter, at ulve (*Canis lupus*) er omfattet af fredede vildtlevende dyr, der er naturligt forekommende i den tjekkiske natur, og er optaget på bilag III af kritisk truede dyr.

Det fremgår af lov nr. 449 af 27. november 2001 om jagt, at der er forbud mod at jage fredede vildtlevende dyr. Jagt på ulve betragtes som en overtrædelse af lov nr. 114 af 25. marts 1992 om natur- og landbeskyttelse og lov nr. 449 af 27. november 2001 om jagt og straffes ifølge den tjekkiske straffelovgivning § 304 om krybskytteri.

Man vil blive straffet for ulvedrab med frakendelse af retten til at have og erhverve jagttegn eller med fængsel i indtil 2 år. Straffen kan stige til bøde (op til 30 000 CZK) eller til fængsel i indtil 5 år, hvis man blandt andet jager på en måde, der udsætter vildtet for unødige lidelser, eller hvis der med overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. Lovgivningen blev senest ændret i 2017.

Man kender ikke til, at der har været eksempler på ulvekrybskytteri i Tjekkiet, selvom herværende ulvepopulation er i fremgang. Den er således steget fra 3 i 2011 til 118 i 2017.

Overordnet set bliver strafferammerne for overtrædelsen af jagtloven anvendt i begrænset omfang, da bevisbyrden for krybskytteri kan være vanskelig at løfte. Krybskytten må afsløres på fersk gerning.

I Tjekkiet har man en særskilt kriminalpolitienhed, der beskæftiger sig med miljøkriminalitet, heriblandt overtrædelser af jagtlovgivningen. Denne enhed bliver oplært (én gang hvert andet år) af medarbejdere fra Landbrugsministeriet med speciale i jagt og vildtforvaltning.

Desuden har man inden for hvert jagtareal udvalgt en jagtvagt, der kan kræve, at personer, som befinder sig i arealet med jagtriffel eller jagthund, fremviser deres jagttegn.

Eftersom Tjekkiet statspoliti har ansvar for at forebygge kriminalitet, heriblandt krybskytteri og skal sikre, at lov nr. 119 af 9. april 2002 om våben overholdes, er politiet også berettiget til at forlange fremvisning af ID-kort og våbentilladelse af personer, der kan blive sigtet for krybskytteri.”

For så vidt angår Tyskland har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”Ifølge straffelovgivningen og naturbeskyttelseslovgivningen, som har implementeret ovenstående direktiv, kan krybskytteri i Tyskland straffes med bødestraf eller op til 3 års fængsel, under særligt skærpene omstændigheder op til 5 års fængsel. Ulovligt fiskeri straffes med bøde eller op til 2 års fængsel. Ambassadens kontaktperson har oplyst, at den maksimale strafferamme for jagt på ulve vil være 5 års fængsel.

Der findes ikke specialiserede enheder eller særlige efterforskere med speciale i efterforskning af sager om overtrædelse af jagtlovgivningen i Tyskland.

I Tyskland er der i perioden 2007 – 2016 blevet idømt 26 fængselsstraffe for krybskytteri. Heraf er 23 gjort betingede. Herunder ses en tabel over fordelingen af de idømte straffe, hvor alle domme i perioden indgår.

	< 6 måneder	6 måneder	6-9 måneder	9-12 måneder	1-2 år
2007	0	1	0	3	0
2008	1	0	3	1	1
2009	1	0	0	2	1
2010	1	1	0	0	0
2011	0	1	1	0	0

2012	0	0	1	2	0
2013	0	0	0	1	0
2014	2	0	0	0	0
2015	0	1	0	0	0
2016	0	1	0	0	0

De tre idømte fængselsstraffe i perioden, som *ikke* var betingede, var en dom på 6 måneder og en dom på ml. 9-12 måneders fængsel, begge i 2007, samt en dom på 6-9 måneders fængselsstraf i 2012.

Der kan i forbindelse med krybskytteri også idømmes bødestrafte. I Tyskland er der i perioden 2007-2016 blevet idømt 189 bødestrafte. Nedenfor ses en oversigt over de idømte bødestrafte og antallet af dagbøder for hver af bødestraffene i perioden.

Idømte bødestrafte for krybskytteri, opgjort i antal dagbøder					
	I alt	5-15 dage	6-30 dage	31-90 dage	91-180 dage
2007	25	1	13	9	2
2008	13	3	5	4	1
2009	33	1	10	18	4
2010	19	3	8	5	3
2011	21	0	6	12	3
2012	14	0	4	9	1
2013	10	1	3	6	0
2014	21	1	6	10	4
2015	16	3	4	7	2
2016	17	0	4	8	5

For den interesse det måtte have, er nedenfor indsat en tabel over antallet af illegalt dræbte ulve i Tyskland i perioden 2000 – 15. oktober 2018 opdelt efter de delstater hvor ulvene er dræbt. I perioden er der i alt blevet dræbt 35 ulve i Tyskland.

År	BW	BY	BB	MV	NI	RP	SN	ST	I alt
2000									0
2001									0
2002									0
2003					1				1

2004		1							1
2005									0
2006									0
2007			1		1				2
2008									0
2009							1	1	2
2010									0
2011							2		2
2012						1			1
2013							1		1
2014			3				2		5
2015			1				1	1	3
2016			2	1	1			1	5
2017	1		2		1				4
2018			3		3		1	1	8
I alt	1	1	12	1	7	1	8	4	35

Forkortelser: BW: Baden-Württemberg, BY: Bayern, BB: Brandenburg, MV: Mecklenburg-Vorpommern, NI: Niedersachsen, RP: Rheinland-Pfalz, SN: Sachsen, ST: Sachsen-Anhalt.”

For så vidt angår Ungarn har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”In Hungary, the 1 § of the decree 79/2004 on implementation rules of the Law on wildlife protection, management and hunting specifies which animal species can be subject to hunting. In the aforementioned list, the wolf (*canis lupus*) is not listed, so hunting of it is not allowed. Furthermore, the paragraph 28 § (1) of the Law on wildlife protection, management and hunting says that the person who is entitled to hunt must not endanger the survival of the species.

In Hungary, the wolf is a highly protected species which is described in the Second annex of the Decree 13/2001 on protected and highly protected flora and fauna. In view of the above mentioned, the hunting of wolves in Hungary can only be done legally, if authorized by the competent authority. Other cases are illegal and can be counted as poaching which is investigated by the relevant police department and local hunting authorities.

Poaching is sanctioned according to the Criminal Code 2012 of Hungary. Section 245 C) states that: (Any person who) “is engaged in activities for the killing or capturing of wild game, or any vertebrate animal under special protection or any protected

animal using unauthorized hunting equipment and methods provided for in specific other legislation, or on restricted hunting grounds, *is guilty of a felony punishable by imprisonment not exceeding three years.*”

Besides, section 253 § “Prohibition from Residing in a Particular Area” states that: “Banishment may also be imposed against the perpetrators of environmental offenses, damaging the natural environment, poaching game, poaching fish, violation of waste management regulations and organisation of illegal animal fights.”

The person may be banned from one or more settlements or a particular area of a settlement or the country, if the stay of the person endangers public interest.

The breach of the Hungarian legislation on hunting and the detection of the acts is subject to investigation by the police officers competent in the place where the act was committed. A unit dealing only with violations of hunting rules does not exist within the police force.”

For så vidt angår Østrig har Justitsministeriet modtaget følgende oplysninger:

”I Østrig er jagtlovgivningen samt regler om naturbeskyttelse underlagt forbundslandenes kompetencer, hvorfor der ikke findes nogen ensartet national lovgivning på området.

Det gælder i samtlige ni forbundslande, at ulven er fredet året rundt. Overtrædelse af lovgivningen straffes i samtlige lande med bøder (”Geldstrafe”). I nogle forbundslande er der endvidere hjemmel til frihedsstraffe (”Freiheitsstrafe”). I vedhæftede dokument findes en oversigt over de enkelte forbundslandes strafferammer.

Det meddeles endvidere, at der i Østrig ikke findes nogen specialiseret enhed for sager om overtrædelsen af jagtlovgivningen.”

Justitsministeriet har ikke modtaget svar fra Cypern, Grækenland, Letland, Malta og Spanien.